

"Kasteen lahja"

Tarja Seppäsen saarna sunnuntaina 13.1.2008 klo 10 Järvenpään kirkossa

Seuraavana päivänä Johannes näki, että Jeesus oli tulossa hänen luokseen. Johannes sanoi: »Katsokaa: Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin! Hän on se, josta sanoin: 'Minun jälkeeni tuleva kulkee edelläni, sillä hän on ollut ennen minua.' Minäkään en tuntenut häntä, mutta juuri sitä varten olen tullut kastamaan vedellä, että Israel saisi tietää, kuka hän on.»

Johannes todisti: »Minä olen nähnyt, kuinka Henki laskeutui taivaasta kyyhkysen tavoin ja jäi hänen päälleen. Minäkään en häntä tuntenut. Mutta hän, joka lähetti minut kastamaan vedellä, sanoi minulle: 'Se, jonka päälle näet Hengen laskeutuvan ja jäävän, kastaa Pyhällä Hengellä.' Minä olen sen nähnyt ja todistan, että tämä mies on Jumalan Poika.»

Pyhä Henki vakuutti Johannes Kastajan. Jeesus on Jumalan Poika. Hän syntyi ihmiseksi, kaltaiseksemme. Johannes näkee Jeesuksen tulevan luokseen ja näkee hänessä Jumalan lupaaman pelastajan ja vapauttajan, joka ottaa pois maailman synnin. Miten monin tavoin taakoitettuin ja sidottuin olemmekaan syntiin? Miten paljon helpommin suustamme luiskahtaa paha ja loukkaava sana kuin hyvä ja rohkaiseva puhe? Miten sujuvasti selitämme ja puolustaudumme, kun teemme virheen? Miten kärkkäästi huomaamme toisen erheet? Miten mahdotonta on ihmisen itse päästä irti synnistä? Meille sanotaan: "Katso Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin."

Tänään puhutaan kasteesta – ei vain Jeesuksen kasteesta, vaan myös omasta kasteestamme.

Meille muistutetaan, mitä olemme kasteessa saaneet lahjaksi.

Kasteessa toimii aina Jumala.

1. Jumala ottaa ihmisen yhteyteensä, liittää perheeseensä, lapsekseen. Useimmat suomalaiset kastetaan jo pienenä lapsena, osa myöhemmin rippikoulu-ikäisenä tai aikuisena. Mutta koskaan kastehetkessä ei kysytä omia suorituksia eikä suosituksia.

Pienen lapsen kohdalla tämä on helppo nähdä ja ymmärtää. Vanhemmat tai kummit pitävät avutonta lasta sylissään. He kantavat lapsen kasteelle ja lausuvat uskontunnustuksen lapsen puolesta.

Usko Jumalaan Luojana, Lunastajana ja Pyhittäjänä liittää meidät samaan sukupolvien ketjuun kuin meitä ennen eläneet kristityt, Kristuksen omat. Olemme samassa ketjussa nyt täyttämässä omaa paikkaamme ja tehtäväämme Jumalan omina hänen luomassaan maailmassa. Emme ole irrallisia paloja. Olemme osa miljoonien palojen palapeliä. Jokaista osaa tarvitaan tai muuten palapeliin jää aukko. Emme ole myöskään kulkemassa yksin omin voimin ja neuvoin. Kuulumme yhteisöön, jossa vuoroin olemme tukemassa toisia ja vuoroin taas meitä

tuetaan ja autetaan. Kuulumme yhteisöön, joka elää tässä ajassa vielä rajallisuuden keskellä. Sairaus, kärsimys, kuolema, pahuus, väkivalta ovat vielä totta, mutta niillä ei ole lopullista valtaa. Jeesus on kukistanut ne omalla kuolemallaan ja ylösnousemisellaan. Meidät on kasteessa liitetty Jeesukseen.

Hänen ominaan olemme kerran vapaita kaikesta siitä, mikä meitä vielä nyt sitoo ja kahlitsee. Tällä matkalla kohti lopullista päämäärää, kohti Taivaan kotia kuljemme yhdessä. Ammennamme voimaa ja matkaevästä Jumalan Sanasta, rukousyhteydestä ja ehtoollisen lahjasta. Teemme ihmisinä virheitä ja kuljemme harhaan. Välillä olemme itseriittoisia ja sitten taas koemme alamittaisuutta. Emme ole täydellisiä, vaan syntisiä ja Jumalan armon varassa eläviä. Miten me aikuiset muistaisimme, että Jumalalle kelpaamme tällaisina, ilman omia ansioita? Muistaisimme, että armo riittää! Saamme katsoa ja luottaa Häneen, joka ottaa pois maailman synnin, myös meidän syntimme.

2. Jumalan armosta ja rakkaudesta vakuuttaa risti. Ristinmerkki on meissä. Se piirretään kasteessa kasvoihimme ja rintaamme merkiksi siitä, että Jeesus Kristus on meidät kutsunut opetuslapsekseen. Ristinmerkki todistaa, kenen omia olemme, kenelle me kuulumme. Ristinmerkki näkyy ja pysyy kasvoissa ja rinnassamme, vaikka emme sitä näe ihmissilmillä. Jumala näkee ja tunnistaa siitä omansa.

Jumalan perheen yhteydessä meitä on moneksi. Eikä aina ole helppoa hyväksyä tai arvostaa toista, joka on niin erilainen kuin itse olemme. Me kaikki ristinmerkillä merkityt olemme saman Taivaallisen Isän lapsia. Meillä on yhteinen Isä, vaikka meistä löytyy niin monenlaista kulkijaa. Voisimmeko ajatella, että me Jumalan perheen jäsenet olemme kuin jättikokoinen, monivärinen tilkkutäkki, joka lämmittää toisiaan. Ja me kaikki tarvitsemme Häntä, joka profeetta Jesajan mukaan

- a. ilmoittaa köyhille hyvän sanoman
- b. parantaa ne, joiden mieli on murtunut
- c. julistaa vangituille vapautusta ja kahlituille kahleitten kirpoamista
- d. lohduttaa kaikkia murheellisia

3. Kasteessa Jumala kutsuu meitä nimeltä. Nimi on ihmiselle tärkeä. Tuntuu hyvältä, kun joku vieraampi ihminen kutsuu meitä nimeltä ja muistaa nitemme. Tuntuu pahalta, kun joku sanoo nitemme pilkallisesti. Voimme ehkä palauttaa mieliimme, miten eri tavalla meitä on nimeltä kutsuttu. Miten vanhemmat sanoivat nimen hellästi ja rakastavasti, nuhtelevasti tai komentaen, rohkaisten tai mitätöiden. Miten monella tavalla meitä on vuosien aikana nimeltä mainittu ja kutsuttu?

Jumala on kutsunut meidät nimeltä perheensä jäseneksi. Hän puhuttelee meitä nimeltä jatkuvasti. Hän ei erehdy eikä unohda nimeämme. Hänkin

sanoo nimemme hyvin eri tavalla eri tilanteissa. Hän kutsuu hellästi, rohkaisevasti, lohduttavasti. Joskus voimme kuulla tiukan kutsun tai kehotuksen tai kiellon – kuitenkin kokematta hylkäämistä, vaan syvää, rakkautta, anteeksiantamista, levollista hyväksyntää. Lepäämme siinä tietoisuudessa, että Jumala tuntee meidät. Hän näkee, kuulee, ymmärtää, antaa anteeksi. Jumalan rakkaus kantaa, kantaa läpi valojen ja varjojen. Jumala ei hylkää, Hän on uskollinen! Kasteen lahja ei haihdu, ei vähene, ei kulu. Eikä kukaan voi meiltä riistää eikä viedä kasteen armoa.

Jumalan rakkaus kantaa meitä ja vie meidät kantamaan toisiamme, toistemme taakkaa. Jumala käyttää ihmistä rakkautensa välikappaleena. Näin Pyhä Teresa:

Salli tänään löytyä rauha sisimpääsi.
Olkoon luottamuksesi Jumalaan, että olet täsmälleen siellä,
missä sinut on tarkoitettu olemaan.
Älä unohda äärettömiä mahdollisuuksia,
jotka syntyvät luottamuksesta.

Tule käyttämään niitä lahjoja, jotka olet saanut, ja
anna eteenpäin sitä rakkautta, joka on annettu sinulle.
Ole tyytyväinen tiedosta, että olet yksi Jumalan lapsista.
Salli tämän läsnäolon asettua sinun sisimpääsi,
ja anna sielullesi vapaus laulaa, tanssia, ylistää ja rakastaa.
Se kuuluu meille kaikille.